

ГЛОССАРИОН

ΤΟΝ

ΕΝ ΤΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ.

Α

Ἀποκάλυψαι, ἵν. θηλ. = ἀποκάλυψεις.

Ἄστιστέντια, ἵν. θηλ. (Λατ. as. sistē ntia) παράστασις, τὸ παρίστασθαι.

νοχωρῶ.

Βερεγύσσει, γένεσις. ῥ. = χρανίσμα = βλοδύσια.

Βέρβαί, αἰ, οε. ἐπιθ. (Σερβ.) = βόρβαί.

Βλαγοτὰ, βί. θηλ. (Σερβ.) ισως = βλάγοστη, ἢ πλοῦτος, ὑπάρχοντα.

Βλεστίο, στήνηση. ῥ. ἀστράπτω, στίλβω, ἀκτινοβολῶ. = βλιστάιο.

Βλίζκιϊ, αἰ, οε. ἐπιθ. = βλίζηϊ.

Βλίζκω. ἐπιρ. = βλίζκ.

Βογομόλεψ, λιζ. ἀρσ. ὁ συνεχῶς προσευχόμενος πρὸς τὸν θεόν, θρῆσκος, εὐχέτης. καὶ = τῷ ἐπομ.

Βογομόλζ, λ. ἀρσ. (257) = τῷ προηγ.

Βορέϊ, ἐμ. ἀρσ. (έλλ.) βορέας (ἀνευπο).

Βρανίο, ήση. ῥ. μαλώνω(τινὰ), ἐπιπλήττω. Σμεσ. βρανίσει,

Ε

Βεζδόνηιй, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀπύθμενος, ἀπείρως βαθὺς, ἄσυστος.

Βεζοπάշи. ἐπιρ. = βεζεζίδηш. Βεζέчныи, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀιέριμνος, ἀρρόντιστος, ἀδιάφορος. 2) ὀχνηρός, ῥάθυμος.

Βεζпоксый, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀνήσυχος, ἐνοχλημένος.

Βεζпоксство, α. ούδ. ἀνησυχία, στενοχωρία. ἐνόχλησις.

Βεζпокеюиши. ῥ. ἐνοχλῶ, σε-